

09.06.2026

Agata Domachowska

Kosowo po przedterminowych wyborach parlamentarnych: kolejne zwycięstwo ugrupowania rządzącego

słowa kluczowe: Kosowo, wybory, kryzys, niestabilność

7 czerwca w Kosowie odbyły się kolejne przedterminowe wybory parlamentarne – trzecie w ciągu zaledwie 18 miesięcy. Największe poparcie ponownie uzyskało rządzące ugrupowanie Ruch „Samostanowienie!” (*Lëvizja VETËVENDOSJE!*, LVV), jednak jego wynik wyborczy okazał się gorszy w porównaniu z poprzednimi wyborami. Jednocześnie niska frekwencja wyborcza może być postrzegana jako wyraz narastającego zniechęcenia społeczeństwa przedłużającym się okresem niestabilności politycznej i trudnościami w zapewnieniu sprawnego funkcjonowania instytucji państwowych w Kosowie.

1

Przedterminowe wybory parlamentarne, zorganizowane w Kosowie 7 czerwca, odbyły się w warunkach przedłużającego się kryzysu instytucjonalnego, co jest konsekwencją niemożności wyboru prezydenta państwa ([„Komentarze IEŚ”, nr 1609](#)). O 120 mandatów parlamentarnych rywalizowało ponad 900 kandydatów reprezentujących 17 partii politycznych i 3 koalicje wyborcze. Uprawnionych do głosowania było ok. 2,1 mln obywateli, w tym liczna diaspora kosowska, której znaczenie polityczne systematycznie wzrasta.

Wstępne wyniki wyborów (bez policzonych głosów diaspory¹) wskazują na zwycięstwo LVV, który uzyskał 42,91% głosów. Chociaż ugrupowanie premiera Albina Kurtiego utrzymało pozycję najsilniejszej siły politycznej w państwie, rezultat ten oznacza spadek poparcia – o ok. 7 p.p. w porównaniu z wyborami z grudnia 2025 r. Jednocześnie wybory potwierdziły proces stopniowej odbudowy pozycji ugrupowań opozycyjnych. Największy wzrost odnotowała Demokratyczna Liga Kosowa (*Lidhja Demokratike e Kosovës*, LDK), która zwiększyła swoje poparcie o ok. 4 p.p., osiągając wynik na poziomie 17,60%. Wzrost ten był w dużej mierze związany z obecnością na listach wyborczych byłej prezydent Kosowa, Vjosa Osmani. Demokratyczna Partia Kosowa (*Partia Demokratike e Kosovës*, PDK) poprawiła swój rezultat w ograniczonym stopniu, osiągając 21,08% głosów, z kolei Sojusz na rzecz Przyszłości Kosowa (*Aleanca për Ardhmërinë e Kosovës*, AAK) zwiększył swoje poparcie do 7,17% (z 5,5%). Należy dodać, że na Serbską Listę (*Srpska lista*) głos oddało 6,17% obywateli Kosowa.

¹ Zarówno oddanych w placówkach dyplomatycznych, jak i przestanych pocztą. Zgodnie z danymi opublikowanymi przez kosowską Centralną Komisję Wyborczą (*Komisioni Qendror i Zgjedhjeve*, KQZ) do głosowania korespondencyjnego zarejestrowało się 104 480 wyborców, natomiast w 30 przedstawicielstwach dyplomatycznych Kosowa głos oddało 22 414 spośród 27 724 obywateli Kosowa mieszkających za granicą. KQZ podała, że ostateczne wyniki wyborów planuje ogłosić do 26 czerwca – a zatwierdzić do 6 lipca.

Zauważalny był wyraźny spadek frekwencji wyborczej. Udział w głosowaniu wyniósł niewiele ponad 36%, podczas gdy w grudniu 2025 r. osiągnął poziom 44,99%.

Komentarz. Choć LVV ponownie zwyciężył, widoczny jest jednak niższy poziom poparcia dla ugrupowania rządzącego. Wstępne wyniki nie gwarantują możliwości samodzielnego sprawowania władzy przez LVV, co może oznaczać konieczność poszukiwania partnerów koalicyjnych. Należy jednak zaznaczyć, że proces zliczania głosów oddanych przez diasporę nie został jeszcze zakończony. Nie można zatem wykluczyć, że ich ostateczna liczba pozwoli LVV na uzyskanie samodzielnej większości parlamentarnej. Głosy te mogą wpłynąć zarówno na ostateczne wyniki procentowe, jak i na podział mandatów.

W wyniku wyborów wzrosło znaczenie opozycji, choć wciąż nie jest ona w stanie zagrozić dominującej roli LVV na kosowskiej scenie politycznej. Lepsze rezultaty ugrupowań opozycyjnych zwiększają ich możliwości negocjacyjne, zwłaszcza w kontekście wyboru przyszłego prezydenta. Mimo że LDK poprawiła swój wynik w porównaniu z poprzednimi wyborami, to jednak nie była w stanie uzyskać dominującej pozycji wśród partii opozycyjnych.

Źródłem kryzysu w Kosowie pozostaje nie tyle brak dominującej partii, ile ograniczona zdolność kosowskich elit politycznych do wypracowania kompromisu. Dotychczasowe doświadczenia pokazują, że nawet wyraźne zwycięstwo wyborcze nie przełożyło się na zdolność do wyłonienia prezydenta i zapewnienia sprawnego funkcjonowania instytucji państwowych. W konsekwencji Kosowo pozostaje zakładnikiem konfliktu między rządzącymi a opozycją. Bez wypracowania konsensusu pomiędzy LVV a partiami opozycyjnymi ponownie nie będzie możliwości wyboru nowego prezydenta Kosowa, co jednocześnie oznacza konieczność przeprowadzenia kolejnych wyborów parlamentarnych. O powodzeniu nowej kadencji parlamentu zdecyduje zatem nie tyle ostateczny wynik wyborczy poszczególnych ugrupowań, ile gotowość elit politycznych do zawarcia porozumienia w sprawie funkcjonowania kluczowych instytucji państwowych.

Spadek frekwencji wyborczej należy interpretować jako przejaw narastającego zniechęcenia społeczeństwa do klasy politycznej, ale również zmęczenia kolejnymi wyborami przeprowadzanymi w krótkim czasie. Powtarzające się wybory oraz przedłużający się impas instytucjonalny osłabiają zaufanie obywateli do procesu politycznego. Niska mobilizacja wyborców stanowi sygnał ostrzegawczy dla wszystkich ugrupowań politycznych. Obywatele Kosowa oczekują od polityków ustabilizowania sytuacji w państwie.

Przedłużający się kryzys polityczny generuje wymierne koszty rozwojowe i międzynarodowe dla Kosowa. Brak stabilnych instytucji opóźnia wdrażanie reform, utrudnia realizację zobowiązań wobec partnerów zagranicznych oraz ogranicza możliwość skutecznego pozyskiwania środków finansowych z Unii Europejskiej.